

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

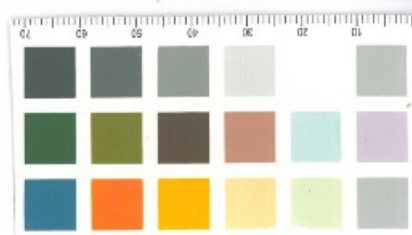
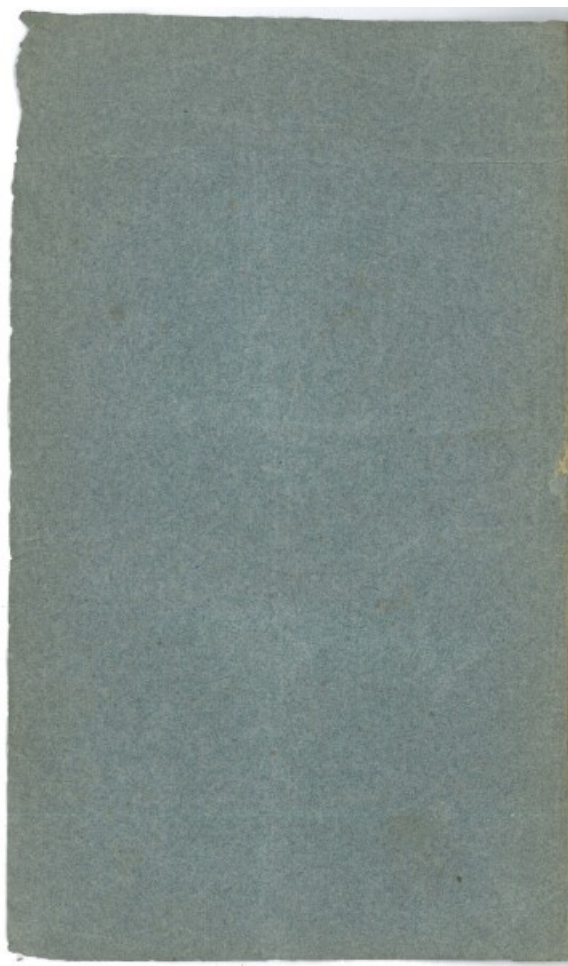
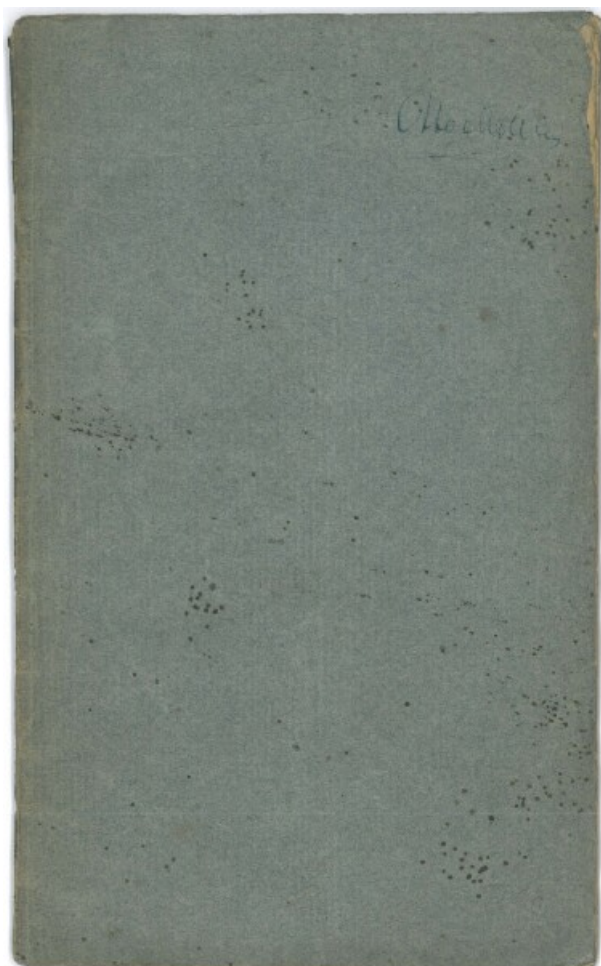
Titel: En mærkelig Spaadom ogsaa om Danmark efter en gammel Haandskrift

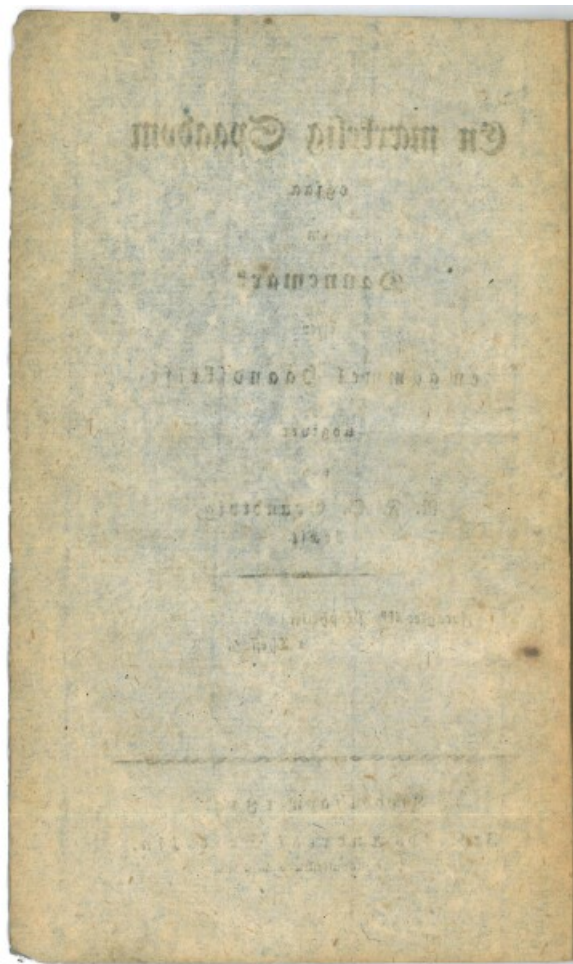
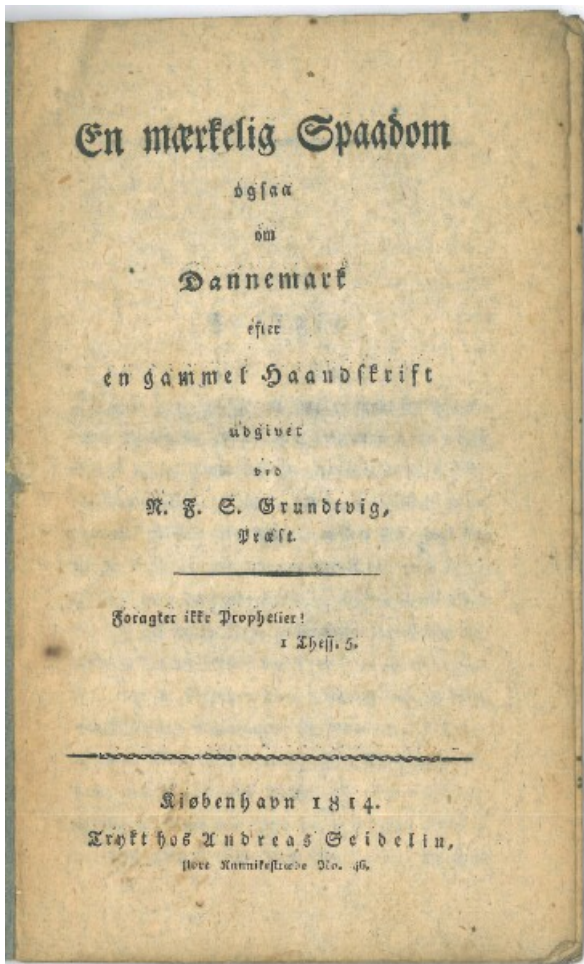
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En mærkelig Spaadom ogsaa om Danmark efter en gammel Haandskrift", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_226-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

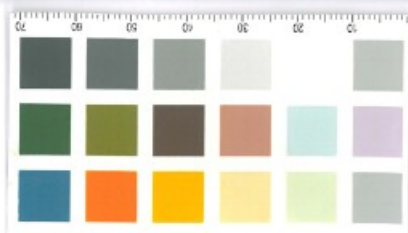
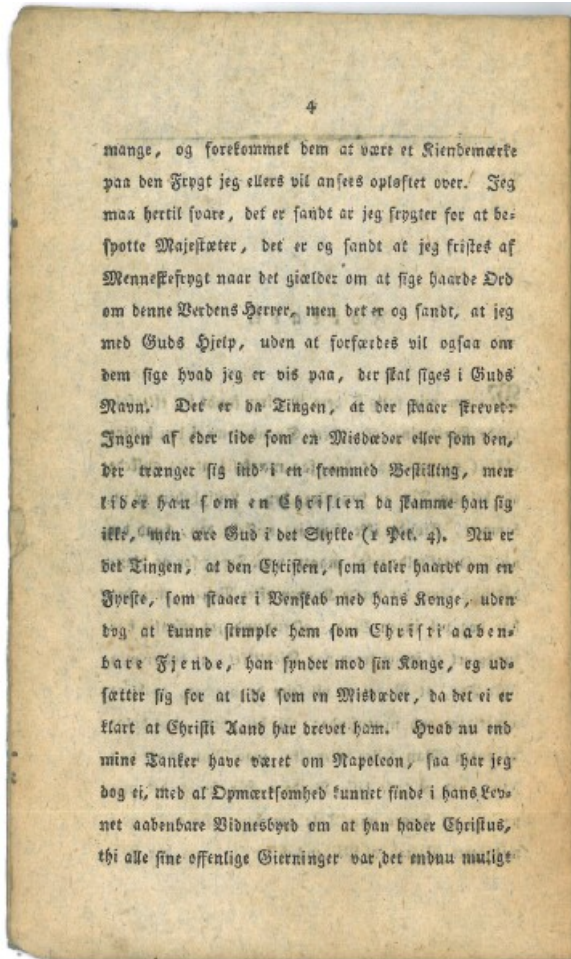
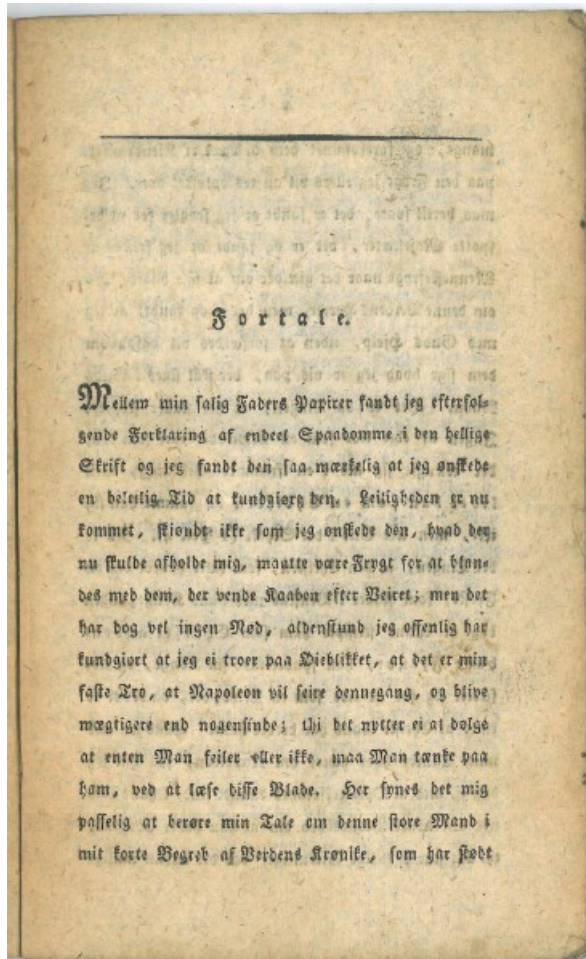
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

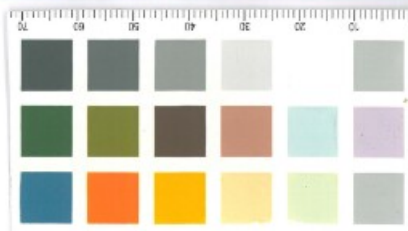

han kunde gjort, uden at være sig saadant Fiendskab kendt. Derfor har jeg talt om ham, som jeg har talt, kun sagt hvad han var og har udrettet som Medskab i Guds Haand, og ladet det staa usgjort, om Dren trodsede mod ham som læste den. Nu er det anderledes, vor Konge har forkyndt Napoleon Krig, jeg vilde ønsket at Kongen ei havde anset det for nødvendigt under nærværende Omstændigheder, men jeg kan nu sige min Mening uden at sende min Dyrighed. Jeg kan ogsaa sige den uden at sende mod Gud eller Napoleon, og uden at kunne anses for en Midtænder, hvis jeg noensinde, efter Napoleons Seierbinding fulde drages til Regnskab; thi Man har opgivet Forbring paa Skaansel hos et fiendeligt Lands Folk, og Napoleon staaer nu paa en saadan Vendepunkt, at det snart maa vise sig, hvad han fører i sit Skold, om han vil være Gud eller forlæse ham, vil han det første, da kan han ei vredes over min Tale, og vil han det sidste, da vredes han paa mig, som paa en Christen, hvorvid jeg ei maa kære mig.

Nu siger jeg det da frit ud, at Napoleon har fra sin første Alder tegnet til at være en gruelig

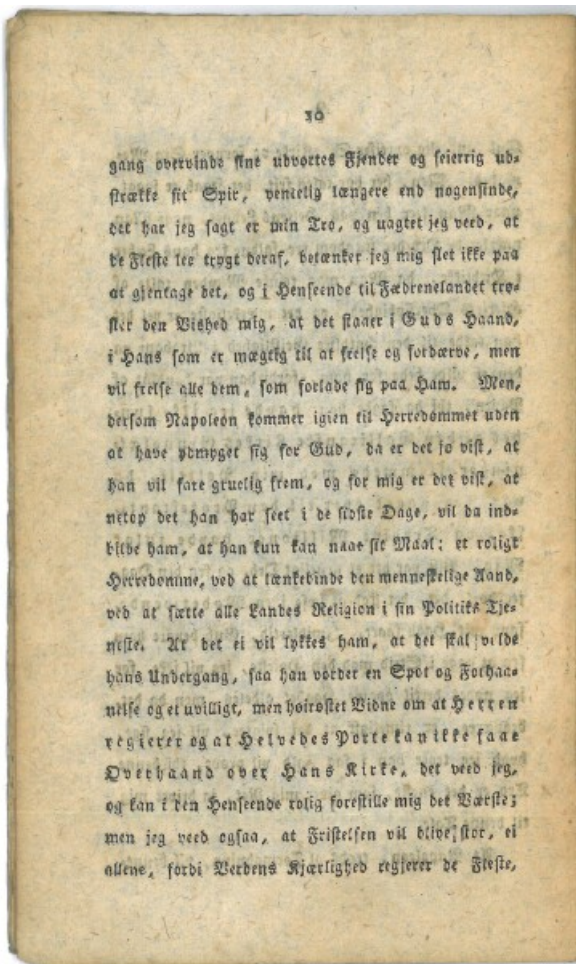
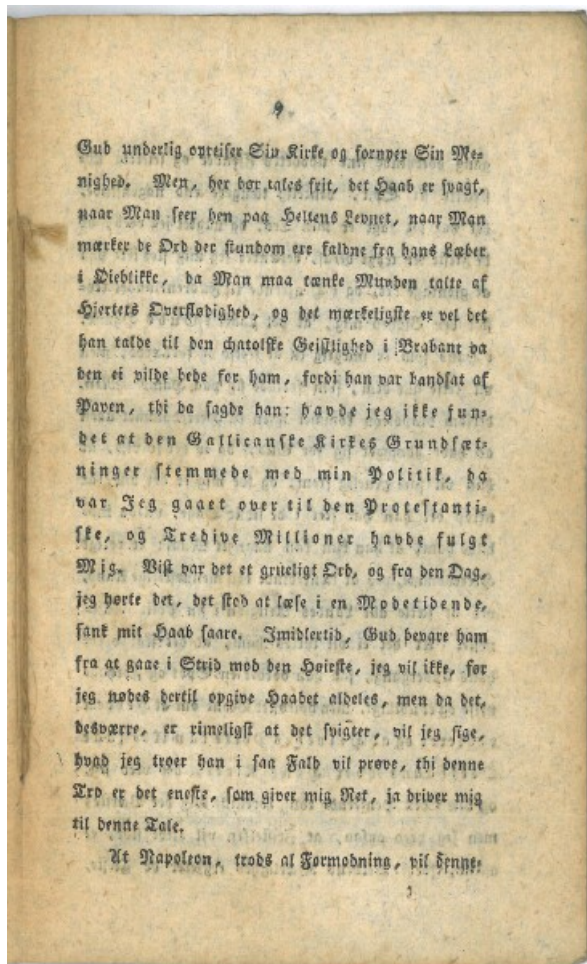
Mand, som Man kan see af det hans Lovtaler berette om den Forstand, Tilbageholdenhed, Fergierighed, og Stidighed, som udmærkede ham. Hans hele offentlige Værding kundgør en Sierrighed efter Gode og Magt, som naar den kommer til en vis Grad tilintetgjæver Mennesket; men dette berettiger os endnu ei til at fordomme ham, thi i en saa gruelig, vantro og syndesfuld Tid, da saa saa Mennesker i Hjertet tro paa en Gud og have ham for Die, er Kristensen til at tro paa Hændelsen og sig selv saare stor for en saaledes udrukset og splittelig Mand; i en saadan Tid, da de fleste Mennesker omdrives ene af de sidste Tilboeligheder er Kristensen lit at foragte Slægten og tvivle om dens høie Viltkaar saare stor for den høiere Stemme, naar Hovmoden, som vi veed den lettelig kan, lader ham glemme, at han selv hører til den Slægt. Man mærk vel, at jeg her kun taler om, hvorledes den ene Synder skal bedømme den anden i Forhold til sig, ikke at undskyldte Synderen for Gud, thi det være langt fra mig. Betses end den store Aand mest til at stole paa sig selv og søge sin egen Gode, vel, saa har han og større Evne til at modstaa Kristensen, til at erkende Gud og indse Umulig-

Heden af at en Mand som hans kan være kommet af
 Anter, at Vren for hvad han ei har gjort sig selv til
 kan tilhøre ham; fristes han ved Synet af Slægts
 Nederdrægtighed, til at seragte den, og tvivle om
 dens hele Viktaar og Bestemmelse, nu, saa veed han
 jo, at og han er et Menneske, og har han Kiærlig-
 hed i Hjertet, da maa Synet bedrøve, ei opløse
 ham, da maa det opfølde ham med brændende Nid-
 skærhed efter at bidrage Sit i Guds Navn til at op-
 reise det Faldne og reise det Besmittede. Men, end-
 dog det er saa, gives der dog visse Mobbille, da Sand-
 heden staaer klarere for os, tranger stærkere ind paa
 os end ellers, indtil de komme kan. Men-Løstet gaar
 hen i sin Fordindelse uden at være sig sin Drøbe ret klart
 bevidst, men naar de komme, da maa han enten følge
 eller sige, enten omvende sig til Gud, eller forhærde
 sig, og er han en mægtig Mand enten blive en stor
 Guds Tjener eller en Djævel, og er han mægtig i
 Verden, saabenbar belfrige enten Lagnen eller Sandhe-
 den. Nu er det min Mening, at enddog Napoleon
 vist har Meget at bebrejde sig selv haade for det han
 vilde og for det han ikke vilde; saa er dog nu først den
 Løve kommet, da han for sit hele Liv skal afgjøre,

hvem han vil tjene. Det maa i disse Tider staae klart
 for hans Dine at det ei var ved hans egen Kløgt og
 Manddom eller ved hans elendige Frankmands Kraft
 at han sandt Jolkens Guds som en Rede og før over
 Landene som en Hvirvelvind, men at der er en levende
 Gud, som regjere, som opløste og nedteffer hvem
 Han vil, som brugte kun ham til et Tugtens Riis og
 en Moderengel over de vanviede, ugudelige Falke-
 færd. Det maa staae klart for ham, at naar Her-
 ren vil, da kan de Fæste blive dristige og de Retteadte
 stærke, ja at Menneskene dog kan bevæges til at vove
 Liv og Alt for noget Ulystigt, og at det som
 Kundgiver sin Kraft maa og være levende
 til. Nu gælder det, vil den Stolte nu rømme sig
 for Kongernes Konge, vil han nu fortryde sin blinde
 og forsængelige Fremfærd, vil han nu give sig i den
 Ualmægtiges Bødd og Tjeneste, til herester at arbejde
 med sine store Evner paa Hans Bænk og Hans
 Riges Udbredelse? eller vil han forhærde sig til
 Trods? Dette er det store Spørgsmaal, og Gud skal
 Lov! at vi endnu kan spore: vi veed det ikke, at vi
 endnu kan forlyste os ved Glimt af det Haab i Napo-
 leon at se en af de stikne Mænd, ved hvis Hænder

men ogsaa fordi han da vil stræbe ved Koglesiet at forføre de Eenfaldige, og mellem Lydslands Bogværde vil han finde dygtige Tjenere, Født som i Samfund med Verdens Haand vil giøre ikke endda saa smaa Mirakler paa deres Wiis. At han ei holder vil foragte Brugten af saadant, læser hans Udfærd i Egypten, thi en af hans Lovtaler fortæller ret troslig dig, hvortledes han i Samtaalen med Musierne i den Egyptiske Pyramide, formasstelig blandede sin Sang med Guds, ja sagde de gaaelige Ord: en himmelsk Dogn skal paa min Befaling opstige til Skyerne og Torbenen skal som en Metaltraad slaas ned paa Jorden saasnart jeg beder *)

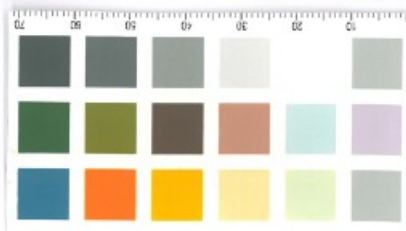
Da jeg nu tænker saaledes, anseer jeg det for min Skplidighed at udgive nærværende Spaadom eller rettere, Forklaring af Skriftens Spaadomme, thi de Tiden ei saa nær, som det synes, da kommer den dog vist engang, og er den nær, da vil disse Ord haa som et unægteligt Vidnesbyrd om den Hellige Skrifts

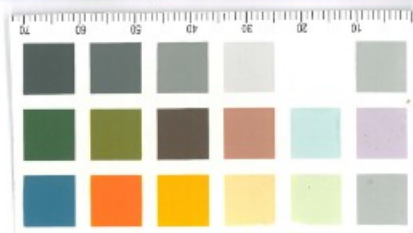
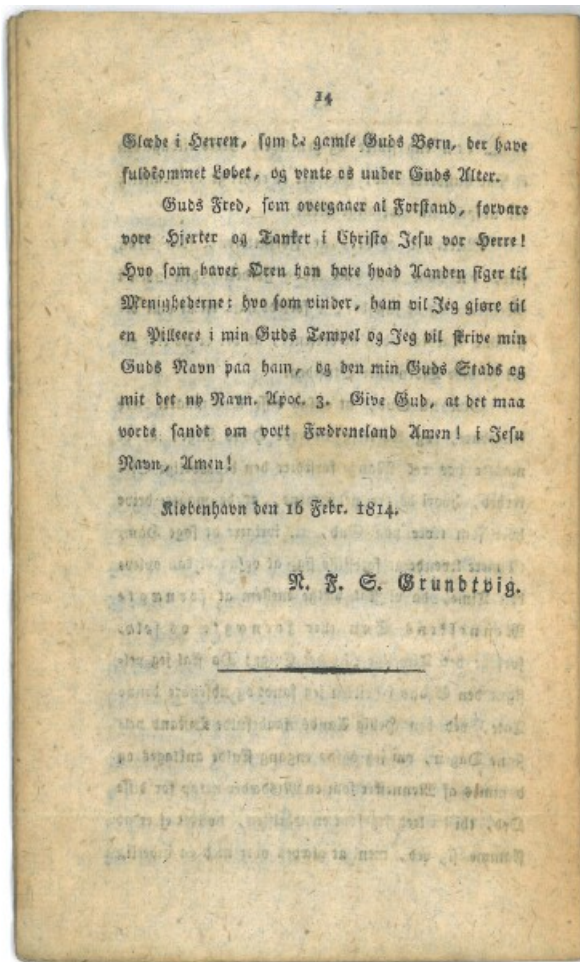
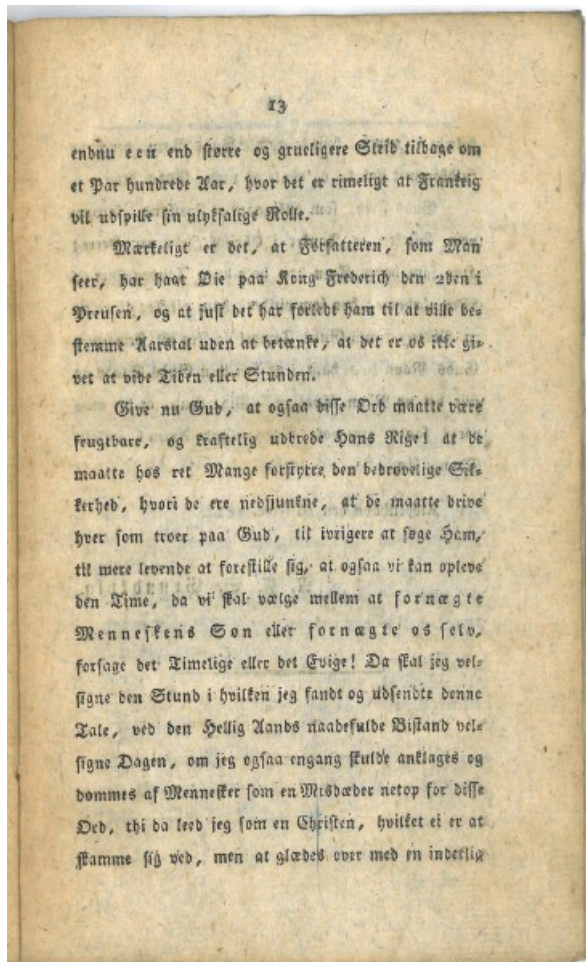
*) Geschichte Napoleons, i Bd. Vag. 248 hvor det, som Intet, bemærkes at han meente en Luftmaskine og en elektrisk Conductor.

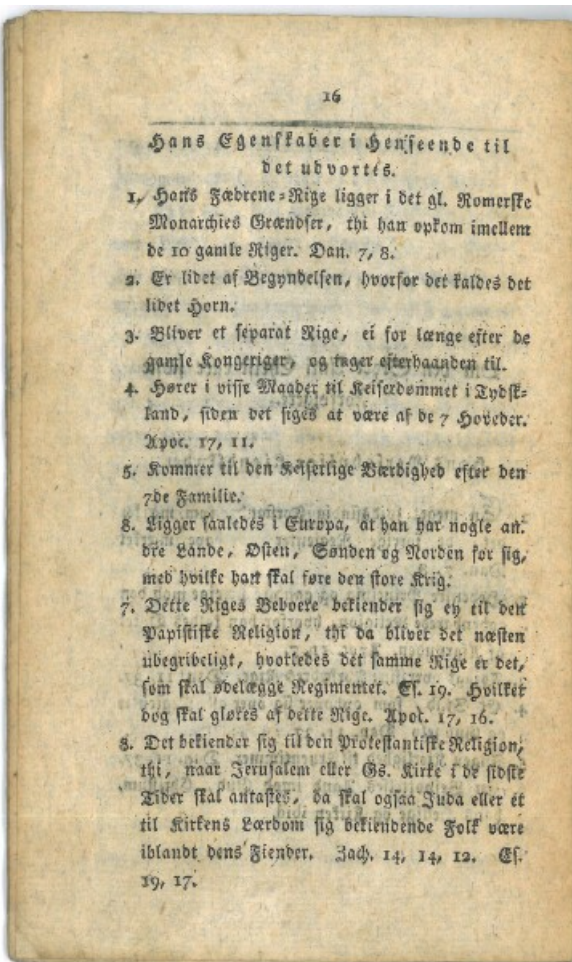
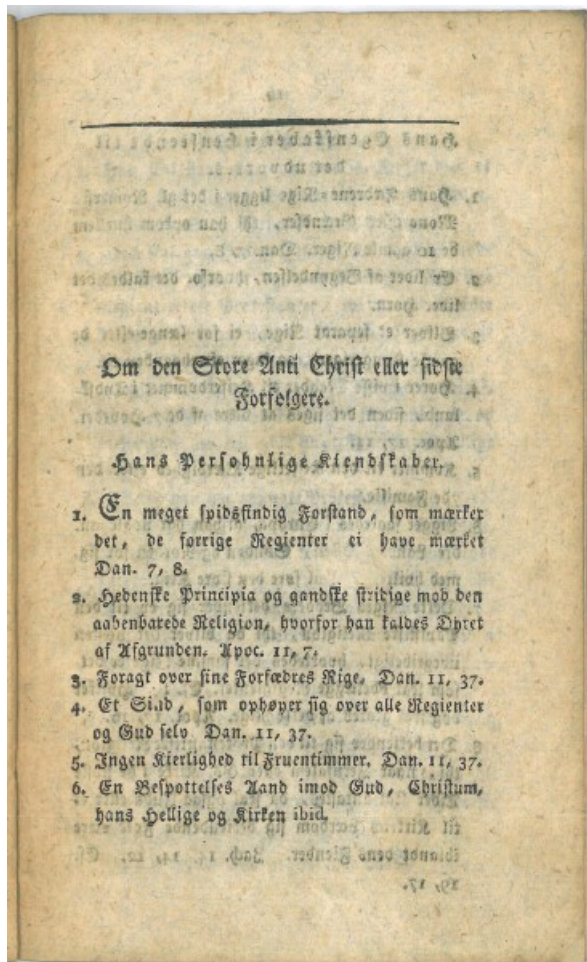
Erbbimmelt heb, og som en Trostens Engel til at opmuntre og styrke og seerfarde. Dertil er det Ord saamtiget mere fliket, som det bæerer os den glade Tidende, at Danmark og Norge, skiondt de faae Del i Trængselen, dog skal undgaae Udelæggelsen og giensfodes til et Bærd i Guds Havn, til et Bion for hans Hellige Tempel.

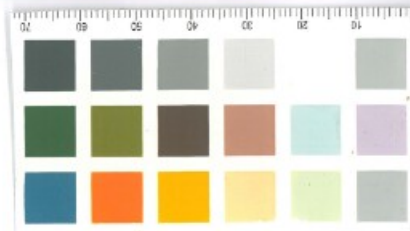
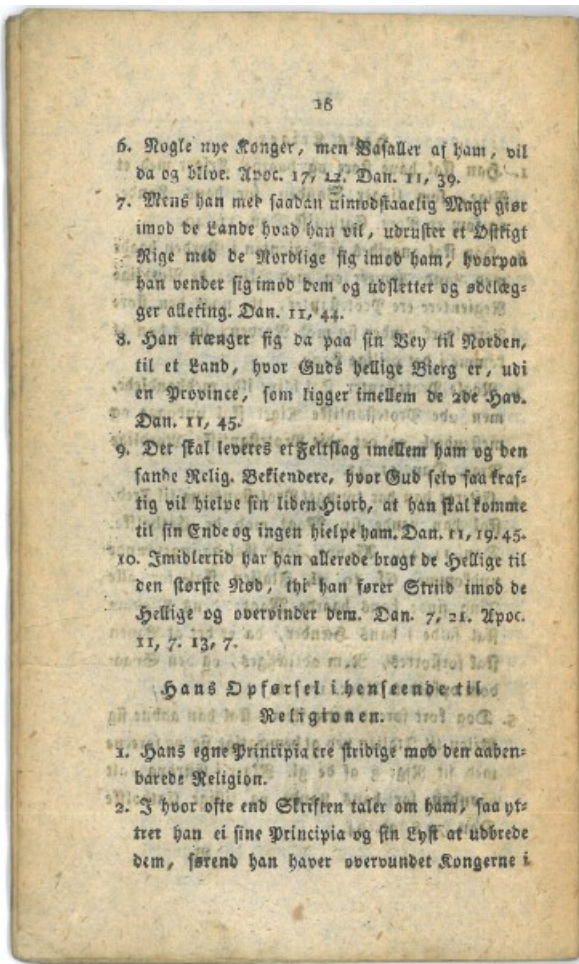
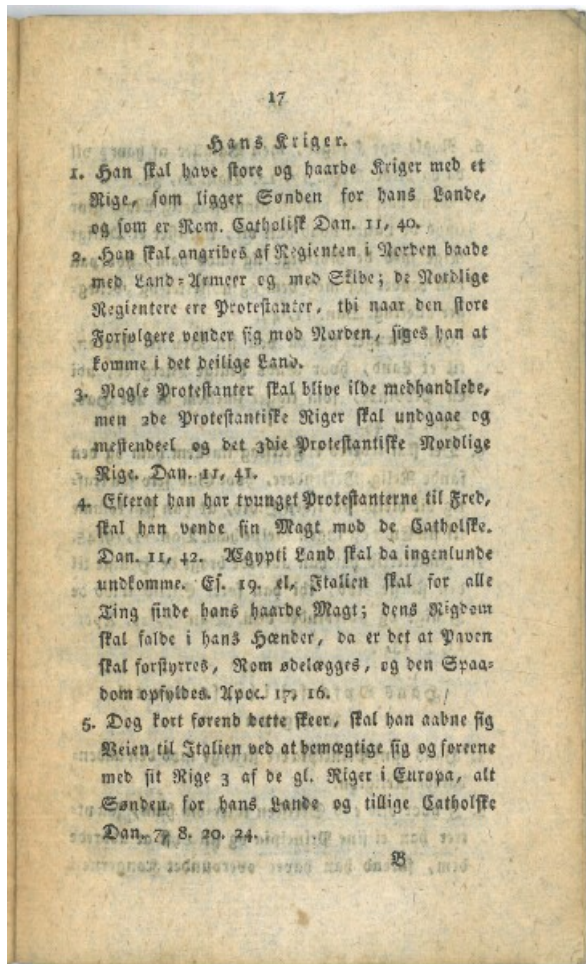
At nu den Skrift virkelig er faldet mig saaledes i Hænder, haaber jeg, Man vil tro, da det er bitterligt, at jeg vilde sige det Samme i Guds Naam som mine egne Ord, høje de vare mine; jeg haaber ogsaa at den selv kan vidne om sin Egthed, jeg er villig til at vise hver som ønsker det, Haandskriften, og fæer det som end er tilkommende, er med det Samme Egtheden af Taten om det Forregaaende beviist.

Skal jeg nu sige mine Tanker om dette lille Stykke, da i det jeg beundrer Forfatterens dybe Indsigt i den Hellige Skrift og de uvoedne Ting, synes det mig, at han har feilet lidt i at ville hentolke Alen paa den store Hilselste paa een Mand, og jeg mener at Dyrer er Frankrigs Haand i det Hele, og at om ogsaa Napoleon Kulde være uistfalsig nok til at stride aandenbar mod Guds Sandhed og Kirke, saa er der dog

3. Hvad Egenfæder hans Religion har, kendes af, at han siges, at belotte Gud, hans Tabernacul og dem som boer i Himlene. Dan. 7. 25. Apoc. 13. 6.

4. Han skal forbyde Christens Brug og giøre alt sit til at udrydde den, som givés tilkiende Apoc. 11. Ved de 2 Tidner som ihjelslaes, og ligge som døde Legemer paa den store Stads Gader eller i Europæ Lande; dette skal lykkes til en tid tildeels men ey gandske, thi Kirken har især i det sparske Norden sine Tilflugts Stæder, hvor hans Befalninger ikke agtes. ibid. v. 9.

5. Han skal forkaste og ophæve Jeserne og de bellige Dage. Dan. 7. 25.

6. Han skal opdigte en Religion, som ei hidtil har været i brug, og enten opdigte en nye Gudsdom, eller ere den sande Gud, alene som en Krigs-Gud. Dan. 11. 38.

7. Han skal giøre sin Gudstiensse med en stor udvortes Pragt. ibid.

8. Han skal finde mange Tilhængere, thi alle Jordisindede skal ansøe ham med store Dyne for hans utroelige Lykkes og Fremgangs Skyld. Apoc. 13. 8. 14. 8.

9. Naar han er stegen til den Magt, at alting maae vige for ham, skal en vis eller maatte nogle visse falske Lærere opstaae, som skal troeligen gaae ham tilhaande. Apoc. 13. 11.

10. For at forblinde Verden, skal adskillige Kunstige Mirakler opfindes. Apoc. 13. 13.

11. Den falske Gud, som Dyret har opfundet, skal giøres et Billede, hvorved skal foregaae den spidsindigste Svig. Apoc. 13. 14. 15.

12. Den store Tyrans Tilhængere skal daabendare bekiende sig til ham og det efter en vis formulair. Apoc. 13. 16.

13. De der ei vil, dem skal betages al Handel og Wandel i det borgerlige Liv, ihjelslaes; herover skal de Helliges Blod udøses strømmevis. Apoc. 13. 17. Zach. 14. 2.

14. De Jordisindede, som ere bleone Dyrets Tilhængere, skal meget glæde sig ved disse Forandring og befordres til stor ære. Landet skal han uddele til Lon for dem, som har frulpet ham. Apoc. 13. 3. Dan. 11. 39.

15. Til at være Tyrannens Tilhængere hører 2 Ting a) at bekiende sig til den skrevne Formulair; b) atregne Karskallet fra Tyrannens Fødsel, isteden for, at det nu regnes fra Christi Fødsel, det er at have Tallet paa hans Navn. Apoc. 13. 17.

21

Hans Lykke og Ende.

1. Han skal efter en haard Krig med et for hans Lande liggende Sydlige Hof vinge sig paa Keiser-Thronen: Apoc. 17, 10. 11.
2. Han skal bemægtige sig 3 af de 9. Riger i Europa, Kæse Regientere af Thronen og Disponere over Landene efter eget Lykke. Dan. 7, 24. 11, 39.
3. Han skal lue de øvrige Regientere. Dan. 11, 41. 44.
4. Protestanter og Catholiske maas begge blige for ham, som før er viist.
5. Hans Indrykkelse i det Protestantiske Land imellem de 2de Hav, i Island er hans Lykkes sidste Termin. Dan. 11, 45.
6. Derpaa udbræder de bestemte Plager over ham, som indeholdes i Apoc. 16.
7. Gud skal ved de tilbageblevne Protestanter med sin Almagt forfølge ham, hvorpaa han der nu længes, kalder de Asiatiske Konger, hvoriblandt Tyrken er, til Hielp, men de med ham staaes og overvindes. Apoc. 16, 12.
8. I det største og allermerkelligste Fjendskab, som gandske kommer Sagen, bliver Tyrannen med sine falske Dver-Barere og naaer deres Ende. Apoc. 19, 20.
9. Tyrannens Voldsomhed imod de Hellige og Dødsstraffes Nabendærelse mod Skriften, tillige med hans Religions solemne Begyndelse begynder 3½

22

År før hans Lykkes Tid er udrundet. Apoc. 11, 2. 9. 11. Men denne Tid er udrundet 1766, solemmelig begynder det Ende i sin Hidseghed midt i Året 1762; thi de 3½ Dage ere efter den Prophetiske Talsmaade 3½ År, hvilken Tid udtrykket Apoc. 13, 5; ved 42 Maanedes, som ere naturlige Maanedes eller 3½ År, ligeledes Apoc. 11, 2.

NB. Dvætses Tal siges Apoc. 13, 18. at være 666, som er efter alles Tilfældige det værdstelligste Sted i Tabebaringen. Men i det 666 ere Maanedes, vi ser mere en denne hypotesen uden Grund, thi disse 666 siges at være Dvætses Tal (eller den sidste Tyrans Tal), som der allene tales om v. 3. ham tilføjes v. 5. 42 Maanedes, efter som disse 42 Maanedes, der siges at være hans Tal: saa slutte vi, at de 666 ere ligeledes Maanedes. De 42 Maanedes ere i Kraft af Sammenligningen med Apoc. 11, 9. 3 År og 6 Maanedes. De 666 Maanedes ere da ogsaa 55 År og 6 Maanedes. Begge Tidsløb er Dvætses Tal, eller en tallet og bestemt Tid for Dvæts. Den Tid af 3½ År er den Tid, i hvilken hans Voldsomhed skal naae den største Høide. De 55½ År ere da enten hans Regierings eller hele Livs År; hans Regieringsaar land de at være, thi den heste Tid, i hvilken den sidste Forstyrrelse

